Lietas Nr. 11370019213

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2014.gada 15.janvārī

Aizkraukles rajona tiesa

tiesnese **J.Bebriša**

ar tiesas sēžu sekretāri **I.Šali**

piedaloties prokurorei **D.Morevai**

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. D/, /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 193.[1] panta pirmās daļas, 193.panta otrās daļas, 180.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. D/ ieguva tādus datus, kas dod iespēju nelikumīgi izmantot maksāšanas līdzekli.

2013.gada 11.janvārī, pa dienu, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. D/, nolūkā iegūt un izmantot tādus datus, kas dod iespēju nelikumīgi izmantot maksāšanas līdzekli, palūdza /pers. E/, to maldinot, atļauju uz viņas ,,SEB banka" kontu Nr./konta numurs/ veikt naudas pārskaitījumu. /pers. D/ un /pers. E/ devās uz Aizkraukles pilsētas bibliotēku, Aizkrauklē, Lāčplēša ielā 3, kur atradās datori ar interneta pieslēgumu. /pers. E/, strādājot pie datora, ibankas kodu karti, lapiņu uz kuras bija norādīts lietotājvārds un parole, nolika uz galda. Tad /pers. D/, slepus no /pers. E/ paņēma ibankas kodu karti, kā arī lapiņu uz kuras bija norādīts lietotājvārds un parole, un aizgāja uz labierīcības telpām, kur kodus, lietotājvārdu, paroli norakstīja, tā nelikumīgi iegūstot savā rīcībā /pers. E/ norēķinu konta Nr./konta numurs/ internetbankas piekļuves un izmantošanas datus, kas dod iespēju nelikumīgi izmantot maksāšanas līdzekli.

Šādos apstākļos ar savām darbībām /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 193.[1] panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

/pers. D/ nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli.

1.Veicot prettiesiskās darbības ar /pers. E/ norēķinu kontu, /pers. D/, atrodoties Aizkraukles pilsētas bērnu un jauniešu centrā, Aizkrauklē, Spīdolas ielā 11, izmantojot interneta pieslēgumu ar IP adresi 195.13.251.13 un /pers. E/ datus, nolūkā prettiesiskā veidā iegūt sev naudas līdzekļus, 2013.gada 11.janvārī ap plkst. 13.57. interneta vietnē www.smscredit.lv elektroniski reģistrējās aizdevuma saņemšanai Ls 200 apmērā un nelikumīgi norādīja svešus - /pers. E/ personas datus, lai AS ,,4finance" aizņēmēju identificētu kā /pers. E/. Aizdevuma saņemšanas apstiprinājumam uz /pers. E/ personības datiem /pers. D/, nelikumīgi izmantojot svešu maksāšanas līdzekli, ievadīja internetbankas paroli un kodu no kodu kartes, tādā veidā nelikumīgi piekļūstot /pers. E/ internetbankai. Tad /pers. D/ pārskaitīja no /pers. E/ AS ,,SEB banka" norēķinu konta uz AS ,,4finance" bankas kontu Nr. /konta numurs/ identifikācijas komisijas maksu Ls 0,01 apmērā.

Turpinot savas prettiesiskās darbības, 2013.gada 11.janvārī /pers. D/, atrodoties Aizkraukles pilsētas bērnu un jauniešu centrā, Aizkrauklē, Spīdolas ielā 11, izmantojot interneta pieslēgumu ar IP adresi 195.13.251.13 un /pers. E/ datus, nolūkā prettiesiskā veidā iegūt sev naudas līdzekļus, ap plkst. 14.01 interneta vietnē www.vivus.lv elektroniski reģistrējās aizdevuma saņemšanai Ls 200 apmērā un nelikumīgi norādīja svešus - /pers. E/ personas datus, lai AS ,,4finance" aizņēmēju identificētu kā /pers. E/. Aizdevuma saņemšanas apstiprinājumam uz /pers. E/ personības datiem /pers. D/, nelikumīgi izmantojot svešu maksāšanas līdzekli, ievadīja internetbankas paroli un kodu no kodu kartes, tādā veidā nelikumīgi piekļūstot /pers. E/ internetbankai. Tad /pers. D/ pārskaitīja no /pers. E/ AS ,,SEB banka" norēķinu konta uz AS ,,4finance" bankas kontu Nr. /numurs/ identifikācijas komisijas maksu Ls 0,01 apmērā.

Turpinot savas prettiesiskās darbības, 2013.gada 11.janvārī /pers. D/, atrodoties Aizkraukles pilsētas bērnu un jauniešu centrā, Aizkrauklē, Spīdolas ielā 11, izmantojot interneta pieslēgumu ar IP adresi 195.13.251,13 un /pers. E/ datus, nolūkā prettiesiskā veidā iegūt sev naudas līdzekļus, ap plkst. 14.10. interneta vietnē www.viasms.lv elektroniski reģistrējās aizdevuma saņemšanai Ls 150

apmērā un nelikumīgi norādīja svešus - /pers. E/ personas datus, lai SIA ,,VIA SMS" aizņēmēju identificētu kā /pers. E/. Aizdevuma saņemšanas apstiprinājumam uz /pers. E/ personības datiem /pers. D/, nelikumīgi izmantojot svešu maksāšanas līdzekli, ievadīja internetbankas paroli un kodu no kodu kartes, tādā veidā nelikumīgi piekļūstot /pers. E/ internetbankai. Tad /pers. D/ pārskaitīja no /pers. E/ AS ,,SEB banka" norēķinu konta uz SIA ,,VIA SMS" bankas kontu Nr. /numurs/ identifikācijas komisijas maksu Ls 0,01 apmērā.

2.Turklāt, 2013.gada 11.janvārī /pers. D/, atrodoties Aizkraukles pilsētas bērnu un jauniešu centrā, Aizkrauklē, Spīdolas ielā 11, izmantojot interneta pieslēgumu ar IP adresi 195.13.251.13 un /pers. E/ datus, nolūkā prettiesiskā veidā iegūt sev naudas līdzekļus, ievadīja internetbankas paroli un kodu no kodu kartes, tādā veidā nelikumīgi piekļūstot /pers. E/ internetbankai. Tad /pers. D/, nelikumīgi izmantojot svešu maksāšanas līdzekli, pārskaitīja no /pers. E/ AS ,,SEB banka" norēķinu konta Nr. /konta numurs/ uz paziņas /pers. F/ AS ,,SEB banka" kontu Nr. /numurs/ naudu Ls 405 apmērā.

Šādos apstākļos ar savām darbībām /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 193. panta otrajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumus.

/pers. D/ izdarīja krāpšanu nelielā apmērā.

1.Turklāt, veicot prettiesiskās darbības ar /pers. E/ norēķinu kontu, /pers. D/, atrodoties Aizkraukles pilsētas bērnu un jauniešu centrā, Aizkrauklē, Spīdolas ielā 11, izmantojot interneta pieslēgumu ar IP adresi 195.13.251.13 un /pers. E/ datus, nolūkā prettiesiskā veidā iegūt sev naudas līdzekļus, ļaunprātīgi izmantojot AS ,,4finance" uzticēšanos saviem klientiem, rīkodamies ar viltu, sniedza AS ,,4finance" nepatiesas ziņas par kredīta ņēmēju. Tā 2013.gada 11.janvārī ap plkst. 13.57. interneta vietnē www.smscredit.lv /pers. D/ elektroniski reģistrējās aizdevuma saņemšanai Ls 200 apmērā un, nelikumīgi norādīja svešus - /pers. E/ personas datus, lai AS ,,4finance" aizņēmēju identificētu kā /pers. E/. Aizdevuma saņemšanas apstiprinājumam uz /pers. E/ personības datiem /pers. D/, nelikumīgi izmantojot svešu maksāšanas līdzekli, pārskaitļa no /pers. E/ AS ,,SEB banka" norēķinu konta uz AS ,,4finance" bankas kontu Nr. /numurs/ identifikācijas komisijas maksu Ls 0,01 apmērā. Saskaņā ar noslēgto aizdevuma līgumu Nr.681474001, saņemot reģistrācijas komisijas maksu, AS ,,4finance" pārskaitīja uz /pers. E/ norēķinu kontu aizdevumu Ls 200 apmērā.

Nelikumīgi iegūto naudu /pers. D/ iztērēja savām personīgajām vajadzībām.

/pers. D/ nelikumīgo darbību rezultātā AS ,,4finance" tika radīts mantiskais kaitējums Ls 200 apmērā.

2.Turklāt, veicot prettiesiskās darbības ar /pers. E/ norēķinu kontu, /pers. D/, atrodoties Aizkraukles pilsētas bērnu un jauniešu centrā, Aizkrauklē, Spīdolas ielā 11, izmantojot interneta pieslēgumu ar IP adresi 195.13.251.13 un /pers. E/ datus, nolūkā prettiesiskā veidā iegūt sev naudas līdzekļus, ļaunprātīgi izmantojot AS ,,4finance" uzticēšanos saviem klientiem, rīkodamies ar viltu, sniedza AS ,,4finance" nepatiesas ziņas par kredīta ņēmēju. Tā 2013.gada 11.janvārī ap plkst. 14.01. interneta vietnē www.vivus.lv /pers. D/ elektroniski reģistrējās aizdevuma saņemšanai Ls 200 apmērā un, nelikumīgi norādīja svešus – /pers. E/ personas datus, lai AS ,,4finance" aizņēmēju identificētu kā /pers. E/. Aizdevuma saņemšanas apstiprinājumam uz /pers. E/ personības datiem /pers. D/, nelikumīgi izmantojot svešu maksāšanas līdzekli, pārskaitīja no /pers. E/ AS ,,SEB banka" norēķinu konta uz AS ,,4finance" bankas kontu Nr. /numurs/ identifikācijas komisijas maksu Ls 0,01 apmērā. Saskaņā ar noslēgto aizdevuma līgumu Nr.9882932001, saņemot reģistrācijas komisijas maksu, AS ,,4finance" pārskaitīja uz /pers. E/ norēķinu kontu aizdevumu Ls 200 apmērā.

Nelikumīgi iegūto naudu /pers. D/ iztērēja savām personīgajām vajadzībām.

/pers. D/ nelikumīgo darbību rezultātā AS ,,4finance" tika radīts mantiskais kaitējums Ls 200 apmērā.

Šādos apstākļos ar savām darbībām /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumus.

Motīvu daļa

Apsūdzētais sevi par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, to apstiprinot tiesas sēdē, izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokurori, apsūdzēto,ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam celtajā apsūdzībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē izskaidrotas un sekas ir skaidras, apsūdzētā vaina ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam celtajā apsūdzībā, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā netiek izdarīta.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka viņa izdarītie noziedzīgie nodarījumi 2013.gada 11.jkanvārī pareizi kvalificēti pēc Krimināllikuma193.[1] panta pirmās daļas, 193.panta otrās daļas, 180.panta pirmās daļas, jo /pers. D/ apsūdzībā norādītajā vietā un laikā 2013.gada 11. janvārī ieguva tādus datus, kas deva iespēju nelikumīgi izmantot maksāšanas līdzekli, vairākkārtīgi nelikumīgi izmantoja svešu, cietušajai piederošu maksāšanas līdzekli un izdarīja krāpšanu nelielā apmērā.

Vērtējot apsūdzētā /pers. D/ personību, tiesa konstatēja, ka viņš sodīts vienu reizi 2013.gada 26.septembrī Bauskas rajona tiesā ar piespiedu darbu uz 100 stundām, sods izciests, sodāmība nav dzēsta *(l.lpp.54;81.).* Divas reizes saukts pie administratīvās atbildības un *sodīts(l.lpp. 48-49),* psihiatriskās aprūpes reģistra uzskaitē, narkoloģiskās aprūpes reģistra uzskaitē nesastāv(*l.lpp.58-59).* No Jaunjelgavas novada domes negatīvi raksturojošu datu nav(*l.lpp.56),* Valsts probācijas dienesta Aizkraukles teritoriālās

struktūrvienības 2014.gada 6.janvāra izvērtēšanas ziņojumā norādīts, ka apsūdzētais saskarsmē ar līdzcilvēkiem ir pieklājīgs, patīk daudz runāt, sūdzības no Jaunjelgavas iedzīvotājiem nav saņemtas, draudzējas ar agrāk tiesātām paziņām un personām, kuras lieto alkoholu un narkotiskās vielas. *(l.lpp.81.).* No apsūdzētā paskaidrojumiem izriet, ka viņš nestrādā, apgādībā personas neatrodas.

Izlemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmā soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 46.pantā noteikto, proti, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi.

Apsūdzētais saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu, redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim, pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas, 193.[1] panta pirmās daļas izdarījis smagus noziedzīgus nodarījumus, pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas izdarījis kriminālpārkāpumus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.,48. pantu apsūdzētajam atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Saskaņā ar 2012.gada 13.decembra likumu „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājušies spēkā 2013.gada 1.aprīlī, Pārejas noteikumu 1.punktu personas, kuras izdarījušas noziedzīgu nodarījumu līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, saucamas pie kriminālatbildības saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā. Pārejas noteikumu 6.pants nosaka, ka ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Krimināllikuma 193.panta otrās daļas sankcija, (redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīļa) paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz desmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Krimināllikuma 193.[1]panta pirmās daļas sankcija, (redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīļa) paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz sešiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcija, (redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīļa) paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz diviem gadiem vai ar arestu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu līdz piecdesmit minimālajām mēnešalgām.

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. D/, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais savu vainu atzīst un nožēlo izdarīto, gūto priekšstatu par apsūdzētā personību – līdz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanai nav bijis sodīts, taču 2013.gada 26.septembrī Bauskas rajona tiesā saukts pie kriminālatbildības par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu 2012.gada oktobrī, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un sodīts ar piespiedu darbu uz 100 stundām, sodu izcietis. Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nosakāms sods brīvības atņemšanas soda veidā, jo Krimināllikuma 193. panta otrās daļas, 193.[1] panta pirmās daļas sankcijas ietvaros, Krimināllikuma redakcijā līdz 2013.gada 1.janvārim šis ir vienīgais soda veids.

Vienlaicīgi tiesa piekrīt prokurorei un atrod par iespējamu apsūdzētajam piemērot Krimināllikuma 55. panta nosacījumus, proti, brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku. Tiesa, ievērojot apsūdzētā personību, guva pārliecību, ka turpmāk apsūdzētais likumpārkāpumus neizdarīs. Laika periodā līdz tiesas dienai apsūdzētais citus likumpārkāpumus nav izdarījis, no Valsts probācijas dienesta Aizkraukles teritoriālās struktūrvienības izvērtēšanas ziņojuma redzams, ka nekādas sūdzības par viņu no Jaunjelgavas novada domes Sociālā dienesta un Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirkņa nav saņemtas, raksturojas apmierinoši. Tiesa atzīst par lietderīgāku un audzinošāku konkrētajā gadījumā apsūdzētajam noteikt pārbaudes laiku, nevis izolēt viņu no sabiedrības. Pēc tiesas ieskata, ņemot vērā nosacītas notiesāšanas būtību, proti, saskaņā ar Krimināllikuma 55. panta desmito daļu, ja nosacīti notiesātais pārbaudes laikā izdara jaunu noziedzīgu nodarījumu, viņam piespriestais brīvības atņemšanas sods ir izpildāms reāli, konkrētajā gadījumā pārbaudes laika noteikšana apsūdzētajam būs audzinošāks sods par reālas brīvības atņemšanas sodu, jo tas stimulēs apsūdzēto atturēties no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas pārbaudes laikā un izdarīt attiecīgus secinājumus.

Tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 35. pantā noteiktais soda mērķis aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, resocializēt sodīto personu, konkrētajā gadījumā ir sasniedzams ar apsūdzētā neizolēšanu no sabiedrības un konkrētajā gadījumā attiecībā uz apsūdzēto tieši ar nosacītu brīvības atņemšanas sodu. Tāpat ņemot vērā apsūdzētā personības pozitīvo vērtējumu, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nepieciešams noteikt Krimināllikuma 55. panta sestās daļas 3. punktā noteikto pienākumu piedalīties probācijas programmās.

Soda bardzības izvēlē tiesa ņem vērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2007./2008. gada tiesu prakses apkopojumā „Apgabaltiesu kā pirmās instances tiesas un Augstākās tiesas krimināllietu tiesu palātas kā apelācijas instances tiesas sodu piemērošanas prakse" izteikto viedokli, ka krimināls odam jābūt tādam, kas sekmē noziedzīgu nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu (mazināšanu). Soda bardzība bieži vien nav pietiekama, lai persona apzināti atteiktos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tāpat krimināls odus nedrīkst izmantot, lai iebiedētu sabiedrību *(sk. apkopojuma 17.-21.lpp.)*.

Nosakot soda bardzību, tiesa ņem vērā, lai tas būtu taisnīguma atjaunojošs, taisnīgs un izprotams cietušajam, vispārīgās prevencijas principu, kā arī sabiedriskās drošības intereses.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (A.Judins. Krimināls ods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp).

Izvērtējot Krimināllikuma 193. panta otrās daļas, 193.[1] panta pirmās daļas sankcijā paredzēto mantas konfiskācijas piemērošanu, tiesa atzīst, ka papildsodu – mantas konfiskāciju, kura nav panta sankcijā paredzēta kā obligāta, apsūdzētajam nav piemērojama, jo pirmstiesas procesā nav konstatēta apsūdzētajam piederoša manta, kas būtu konfiscējama. Turklāt šāda papildsoda piemērošana tiesas ieskatā konkrētajā gadījumā apsūdzētajam būtu pārāk bargs sods.

Tā kā apsūdzētais /pers. D/ izdarījis vairākus pastāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tad galīgais sods apsūdzētajam nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības Krimināllikuma 50. panta pirmās daļas noteiktajā kārtībā. Tiesa, ņemot vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, smagumu un sekas, ievērojot Kriminālprocesa likuma 1.pantā noteikto efektīvu Krimināllikuma normu piemērošanu un kriminmāltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, atzīst, ka ir piemērojams daļējas sodu saskaitīšanas princips.

Cietusī AS /Nosaukums/ lietā pieteikusi radīto kaitējumu Ls 501 apmērā, ko sastāda Ls 400 pamatsumma un līgumsods Ls 101. Rakstveida iesniegumā cietušais lūdzis no apsūdzētā piedzīt radītos zaudējumus, ko sastāda pamatsumma pēc aizdevuma līguma Nr.9882932001 284,57*euro* un līgumsods 28,45 *euro,* pēc aizdevuma līguma Nr.681474001 pamatsumma 284,57 *euro,* līgumsods 115,25 *euro.* Tiesas sēdē apsūdzētais pieteikto kaitējuma kompensācijas apmēru atzina pilnīgi.

Tiesa atzīst, ka cietušās AS /Nosaukums/ prasība par radītā kaitējuma kompensāciju ir pamatota un apmierināma par aizdevuma pamatsummas piedziņu 569,14 *euro* apmērā.

Kriminālprocesa likuma 22. pantā deklarēts kriminālprocesa pamatprincips par cietušā tiesībām uz kompensāciju par radīto kaitējumu. Minētais pamatprincips atbilst „Eiropas padomes Direktīvas 2004/80 EK (2004. gada 29. aprīlis) par kompensāciju noziegumos cietušajiem" garam. Kriminālprocesa likuma 22. pantā noteikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un nemateriālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 22. pantā deklarētā pamatprincipa praktisku realizāciju sīki regulē Kriminālprocesa likuma 26. nodaļā „Ar noziedzīgu nodarījumu radītā kaitējuma atlīdzināšana" ietvertās normas.

Izlemjot pieteikumu par radītā kaitējuma kompensācijas pamatotību ar procesuālajām un materiālajām tiesību normām, tiesa ņem vērā judikatūrā nostiprināto viedokli, ka Kriminālprocesa likuma 26. nodaļas normas satur arī materiālo tiesību normas, līdz ar ko, izlemjot pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju, tiesai jāvadās no Kriminālprocesa normām.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350. panta pirmo daļu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu. Savukārt minētā panta otrā daļa nosaka, ka kompensācija ir kriminmāltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā labprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Minētās tiesību normas izpratnē cietusī pieteikusi mantisku zaudējumu, ko sastāda nelikumīgi iegūtie naudas līdzekļi un aprēķinātais līgumsods.

Civillikuma 1779.pants nosaka, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu katrs tiesību aizskārums dod tam, kam tas kaitējis, tiesības prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Konkrētajā gadījumā cietušajai ir tiesības uz atlīdzinājumu par radīto kaitējumu tādā apmērā, kādā ir radīts mantiskais zaudējums. Tiešā mantiskā zaudējuma apmērs šajā lietā ir 569,*14 euro(Ls* 400) apmērā, ko veido aizdevumu pamatsumma. Daļā par līgumsodu 143,70 *euro* (Ls 101) apmērā kaitējuma kompensācija nav nosakāma.

Līgumsods ir saistību tiesību institūts un atbilstoši Civillikuma 1716.pantam līgumsods ir pametums, ko kāda persona apņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo savu saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Kriminālprocesa ietveros tiesa nevērtē tiesiskās attiecības starp līgumslēdzējiem, tādējādi nekonstatē arī to, vai apsūdzētais nav izpildījis ar konkrēto līgumu uzņemtās saistības un ir pieļāvis nokavējumu, kas būtu pamats maksāt pielīgto līgumsodu. Visi strīdi, kas izriet no tiesiskiem darījumiem, ir risināmi civiltiesiskā kārtībā.

Turklāt tiesa uzskata, ka, nenosakot mantiskā kaitējuma kompensāciju daļā par līgumsodu, netiek pārkāptas cietušās tiesības, jo saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.panta ceturto un piekto daļu, šajā procesā nenoteikto kaitējuma kompensāciju cietušais var prasīt Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā, nemaksājot par to valsts nodevu.

Tādejādi tiesa atzīst, ka cietušās AS /Nosaukums/ prasība par kaitējuma kompensāciju apmierināma 569,*14 euro(Ls* 400) apmērā, piedzenot kaitējumu no apsūdzētā, bet pārējā daļā kompensāciju nenoteikt.

Lietiskie pierādījumi, procesuālie izdevumi lietā nav.

Tiesa atzīst, ka drošības līdzeklis saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 241. pantu apsūdzētajam nav piemērojams, jo tiesa nesaskata tādus apstākļus, kas dotu pamatu uzskatīt, ka apsūdzētais izvairīsies no sprieduma izpildes.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512, 520., 527.-530. pantam, tiesa

nosprieda

Atzīt **/pers. D/** par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 11.janvārī plkst.13.57 un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5(pieciem) mēnešiem.

Atzīt **/pers. D/** par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 11.janvārī plkst.14.01 un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5(pieciem) mēnešiem.

Atzīt **/pers. D/** par vainīgu Krimināllikuma 193. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 11.janvārī plkst. 13.57-14.10 un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5(pieciem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Atzīt **/pers. D/** par vainīgu Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 11.janvārī un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5(pieciem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Atzīt **/pers. D/** par vainīgu Krimināllikuma 193.^{1}panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4(četriem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgo sodu **/pers. D/** noteikt brīvības atņemšanu uz 1(vienu) gadu, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu brīvības atņemšanas sodu **/pers. D/** noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1(vienu) gadu, uzliekot par pienākumu piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem.

Drošības līdzekli **/pers. D/** līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā neizraudzīt.

Piedzīt no **/pers. D/** par labu AS /Nosaukums/ mantiskā kaitējuma kompensāciju 569,14 *euro(* pieci simti sešdesmit deviņus euro 14 centus jeb Ls 400), pārējā daļā kompensāciju nenoteikt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā no pilna sprieduma pieejamības dienas 2014. gada 16.janvārī, sūdzību iesniedzot Aizkraukles rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2014.gada 16.janvārī.

Tiesnese J.Bebriša